

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากสังคมที่เจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และ สังคม มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการค้า การศึกษา การทูต หรือการรับข้อมูลข่าวสารก็ตาม นักจิตวิทยาทางภาษาศาสตร์ได้ค้นคว้า และสรุปว่าคนที่รู้มากกว่าหนึ่งภาษา มีโอกาสได้พัฒนามันสมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษามีโอกาสรายได้ได้เร็วกว่า และมากกว่าคนที่พูดภาษาแม่ได้ภาษาเดียว (ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐภานต์, 2548, หน้า 2) ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี สามารถเข้าใจความคิด ทักษะคิด วิสัยทัศน์ของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และความเคลื่อนไหวของโลก ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัณกุล, 2540, หน้า 1) ดังนั้นคนไทยในยุคข่าวสารข้อมูล หรือยุคโลกาภิวัตน์ จึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษกับความเป็นอยู่ให้มากขึ้น (ชูชาติ หล้าเพชร, 2541, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-Centred Teaching) จัดการเรียนรู้ภาษาให้เชื่อมโยงและมีประโยชน์กับประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ที่กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องถือว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญ สามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามธรรมชาติ และตามศักยภาพ จึงต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความได้ถูกต้อง สามารถนำไปใช้แสวงหาความรู้ และในชีวิตประจำวันได้ (พัชนี ภักดี, 2546, หน้า 3)

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ โดยกรมวิชาการในช่วงแรกของการปฏิรูปการศึกษา พบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออนุปริญญา อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ (กรมวิชาการ, 2540, หน้า 56) หลังการปฏิรูปการศึกษาแล้ว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังคงเป็นปัญหา เช่นเดิม เด็กเรียนกันมา 9-12 ปี ยังอ่านเข้าใจได้ไม่กี่ประโยค (วรากรณ์ สามโกเศศ, 2548) และจากผลงานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เดือนสิงหาคม 2546 พบว่าคนไทยเรียนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 15 ปี แต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย จึงมี

การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภาคปฏิบัติมากขึ้น โดยจัดกิจกรรมผลิตสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ผู้สอนส่วนหนึ่งกล่าวว่า นักเรียนยังไม่มีความสามารถในการจับใจความ ตีความ สรุปความ ถ่ายโอน สื่อสารหรือไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักวิจัยการศึกษาหลายท่านกล่าวว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาเหตุหนึ่งเกิดจากครูผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเก่า โดยการอ่านแล้วแปลหรืออธิบายคำศัพท์ให้นักเรียนฟังแล้วอ่านตาม(สุพิมล ทรงประดิษฐ์, 2541, หน้า 3) นักเรียนขาดทักษะการจับใจความสำคัญไม่สามารถจดจำคำศัพท์ และตีความหรือสรุปใจความสำคัญ (ทวีศักดิ์ ไชยมาโย, 2541, หน้า 80, สุวรรณ เวทโชสงค์, 2544, หน้า 2) และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการสอนสิ่งไกลตัวมักใช้เนื้อหาเป็นภาษาวิชาการที่พบในเอกสารวิชาการต่างๆไม่ปูพื้นฐานทางภาษาที่ใช้ในการทำงานให้แก่ผู้เรียน (พัชนี ภักดี, 2546, หน้า 4)จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติไม่ดี อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้

ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องพัฒนาตนเอง โดยค้นคว้าหาความรู้เรื่องการสอน การผลิตสื่อและใช้สื่อ เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ และหลักการของหลักสูตรตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตราที่ 24 เน้นการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด มีการฝึกทักษะกระบวนการคิด การประยุกต์ความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ และเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน ใฝ่รู้ โดยจัดสภาพแวดล้อมสื่อการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542, หน้า 12) เพราะความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศก็คือการใช้ภาษาต่างประเทศในการดำเนินชีวิต และเป็นชีวิตของผู้เรียน (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2548)

สำหรับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สิ่งที่สำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาคือความสามารถในการอ่าน เพราะการอ่านจะช่วยพัฒนาให้มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างประสบการณ์ด้านภาษา เกิดความเพลิดเพลิน และเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันรวมทั้งเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีโอกาสใช้มากที่สุด ส่วนทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียนมีโอกาสได้ใช้น้อย และอาจลืมนไปในที่สุด(พรรณศรี ปทุมศิริ, 2541, หน้า 2) นอกจากนี้การเรียนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือเรียนเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต (อรุณี วิริยะจิตรา, 2549)

จากงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านให้เป็นพื้นฐานที่ดีของผู้เรียน มีการพัฒนารูปแบบการสอน การสร้างกิจกรรม การสร้างสื่อการสอนในรูปแบบต่างๆ หรือแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและจุดมุ่งหมายในการพัฒนานั้นๆ แบบฝึกถือเป็นนวัตกรรมหรือสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง เพราะใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนก่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น(กฤษยา แสงเดช, 2545, หน้า 5) นอกจากนี้ยังหมายถึง

เอกสารการสอนหรือเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอน (ฮัทชินสันและวอเคอร์, 1989, p. 107) แบบฝึกมีรูปแบบหลากหลายน่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย(สมเดช สีแสง และสุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2543, หน้า 95-96) มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของผู้เรียนเพราะผู้สอนต้องจัดทำด้วยตนเอง ให้อารมณ์ของภาษา และเนื้อหาที่มีความสมจริง ใช้หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกให้เกิดแรงจูงใจ อยากเรียนรู้ และมีความหมายต่อชีวิต (สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์, 2523, หน้า 52-62) แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมจากหนังสือเรียน ช่วยประหยัดแรงงาน และเวลาแก่ผู้สอน เพราะมีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ อันเป็นสิ่งที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีแก่ผู้เรียน(บุญช่วย ชาญชัยวิระพันธ์, 2541, หน้า 27)

จากความสำคัญและบทบาทของแบบฝึก ที่จะนำมาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างทักษะในการอ่านให้สูงขึ้นตามแนวคิดและผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับผู้สอนในสายอาชีวศึกษา เพราะทุกรายวิชาภาษาอังกฤษ เป็นการเรียนวิชาชีพที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารในงานอาชีพ ตามสาขาวิชา ชีพและใช้ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาเน้นทักษะการอ่านและการสื่อสารทั้งสิ้น แม้ความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษจะมีมากเพียงใดก็ตาม จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี และวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี จำนวน 4 ท่าน ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้น ปวช. ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีความเห็นตรงกันว่าการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมากและเป็นปัญหาที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งมีผลต่อทักษะอื่นๆ ของนักเรียน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจาก

1. การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ และประโยค
2. อ่านได้แต่อธิบายและสื่อสาร ดีความ และตอบคำถามไม่ได้
3. เนื้อหาและสื่อการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ

จากผลคะแนนการทดสอบเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ด้านการอ่าน ในชั้นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับงานอาชีพจำนวน 20 ข้อ ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่สุ่มอย่างง่ายจำนวน 2 ห้อง มีนักเรียน 73 คน ได้ผลคะแนนผ่านเกณฑ์ 50% จำนวน 39 คน คิดเป็น 53.42% ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ จึงควรพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อเป็นพื้นฐานของทักษะอื่นๆ โดยใช้การเรียนรู้ที่มีแบบฝึก ที่สร้างและจัดรูปแบบให้เหมาะสมตามเนื้อหา กิจกรรม ระยะเวลา ความต้องการของนักเรียน เพื่อสร้างความสามารถในการอ่านให้สูงขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และในการประกอบอาชีพให้ดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
2. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
3. นักเรียนมีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารในอาชีพ และในชีวิตประจำวัน
4. เป็นแนวทางสำหรับครู ในการนำวิธีการสอนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 240 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

- การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2 ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
- ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

4. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้จากคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วยความรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. รายงานสั้นๆที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ (short message)
2. คู่มือและคำแนะนำในการปฏิบัติงาน (instructions)
3. แผนภูมิ และตาราง (graphs and tables)
4. สัญลักษณ์ ป้ายประกาศ และฉลากสินค้า (signs ,notices and labels)
5. โฆษณาสินค้าและบริการ (classified advertisements)
6. ประกาศรับสมัครงาน (job advertisements)

5. ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 12 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะการอ่าน หมายถึงความสามารถในการอ่านได้อย่างเข้าใจ สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ คาดเดาโดยใช้ความรู้เดิม สามารถตอบคำถาม และถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านโดยการพูดและเขียน ได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และชำนาญ

แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่เป็นแบบฝึกหัด และใบงาน มีเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียน อยู่ในรูปแบบของสื่อประสมที่เป็นโปรแกรม นำเสนอประกอบเสียงบรรยาย มีเอกสารจริง ข้อความ ภาพ สัญลักษณ์ แผนภูมิ แผนภาพ คู่มือ ป้ายประกาศ คำเตือน การโฆษณา จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ใช้ประกอบการสอนอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

การพัฒนาแบบฝึก หมายถึง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และพัฒนาปรับปรุงเนื้อหา รูปแบบ และกิจกรรมให้เหมาะสมและครอบคลุมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สร้างความน่าสนใจ ทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และนำ

ไปใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านให้กับนักเรียน โดยตั้งเกณฑ์ ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ใช้กับแผนการจัดการเรียนรู้ $E1 / E2 = 75 / 75$

ประสิทธิภาพ หมายถึงคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เมื่อนักเรียนได้เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะนี้ สามารถทำคะแนนได้ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้การตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E1 / E2 = 75 / 75$ โดยเกณฑ์ที่ยอมรับว่าสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ คือ

- ด้านความรู้ ความจำ มีค่า 80 / 80 ขึ้นไป
- ด้านทักษะปฏิบัติ มีค่า 70 / 70 ขึ้นไป

โดยค่า $E1 / E2$ จะต้องไม่แตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 5

(กองวิจัยทางการศึกษา, 2545 หน้า 63-64) โดย

75 ตัวแรก หมายถึง ผลเฉลี่ยของคะแนนรวม ที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ทักษะการอ่านรายบททั้ง 6 บทของนักเรียน ได้ถูกต้องร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ผลเฉลี่ยของคะแนนรวม ที่ได้จากการทดสอบหลังการ ฝึกทักษะการอ่านทั้ง 6 บท ของนักเรียน ได้ถูกต้องร้อยละ 75

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ หมายถึง รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพที่ศึกษาทั้งในส่วนที่เป็นเอกสาร ที่พบในงานอาชีพและในชีวิตประจำวัน การสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนด และการ อ่านเอกสารที่เป็นข้อความ ภาพ สัญลักษณ์ แผนภูมิ ที่พบในการทำงานและในชีวิตประจำวัน

นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

เนื้อหาและบทอ่าน หมายถึง เนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหาที่นำมาพัฒนาการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารดังนี้

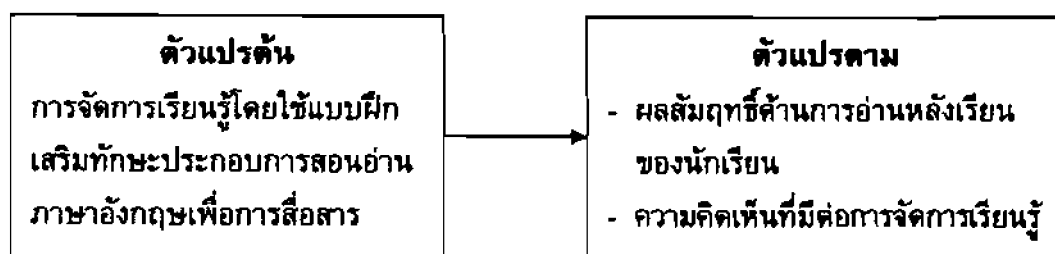
1. รายงานสั้นๆที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ (short messages)
2. คู่มือและคำแนะนำในการปฏิบัติงาน (instructions)
3. แผนภูมิ และตาราง (graphs and tables)
4. สัญลักษณ์ ป้ายประกาศ และฉลากสินค้า (signs ,notices and labels)
5. โฆษณาสินค้าและบริการ (classified advertisements)
6. ประกาศรับสมัครงาน (job advertisements)

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการอ่าน ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงาน อาชีพ ซึ่งวัดได้จากผลคะแนนจากแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ความคิดเห็น หมายถึงความพึงพอใจ ความรู้สึกนิยมชมชอบ ทศนคติ และเหตุผลตาม สภาพความจริงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งวัดได้จากการตอบ แบบสอบถามความคิดเห็นที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ตาม เกณฑ์ของ ลิเคอร์ท (Likert, quoted in Best, 1986, p. 181)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ กุสุมา ล่ามัญ (2538, หน้า48-49) และสมิตรา อังวัฒน์กุล (2540, หน้า178-179) มีรูปแบบ การจัดกิจกรรมตามแนวคิดของจอห์นสัน(Johnson, 1982, pp. 163-172)และจัดเนื้อหาในการ สอนอ่าน ตามข้อเสนอแนะของ โชเฮน (Shohen, 1985, p.36) ซึ่งได้กล่าวว่า หลักในการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารที่คืบหน้าต้องสร้างสถานการณ์ให้มีการสื่อสารระหว่างกันและกันอย่างมีความหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ มีการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน โดยเน้นการใช้ความคิด นำสิ่งที่น่าสนใจที่นักเรียนพบได้จากชีวิตประจำวันมาใช้ สามารถถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เกิดการสื่อสารตามบทบาททางสังคมและงานอาชีพ สนองสอดคล้องความต้องการของ ผู้เรียน และมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการอ่านเพื่อการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง เป็นหลักในการวิจัยซึ่งจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ดังภาพ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. นักเรียนที่เรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เหมาะสมอยู่ในระดับมาก